

BARNENS RÖSTER

En utvärdering av Barnrättsbyråns arbete med barn och unga 2016

Barnens röster

är en utvärderingsrapport om Barnrättsbyråns arbete under 2016. Rapporten är gjord av socionomen Elin Nelly i samarbete med Reach for Change och Stockholms universitet. Utvärderingens syfte är att framför allt beskriva vilka uppdrag som Barnrättsbyrån har haft och hur barnen och ungdomarna upplever att de blivit bemötta, hjälpta och informerade om sina rättigheter. Detta utifrån Barnrättsbyråns långsiktiga mål.

Stockholm, april 2017

Tryckeri: Kampanjmakarna / Ätta45

Produktion: Bon Relations

Foto: Christian Gustavsson

Författare: Elin Nelly

”

**De lyssnade och försökte
hjälpa mig, det var som att
se ljuset i mörkret, jag
kände en tillit till
Barnrättbyrån.**

Ensamkommande pojke,
16 år, från Somalia

Innehålls- förteckning

Sammanfattning	7
Abstract	10
Inledning och bakgrund	13
Metod	14
Enkätfrågorna	14
Bakgrundsfrågor	14
Frågor kring kontakten med Barnrättsbyrå	15
Intervjufrågor	15
Urval och avgränsningar	15
Resultat	17
Antalet barn och ungdomar er i utvärderingen	17
Bakgrundsfrågor	17
Vilka är Barnrättsbyråns barn och unga	18
... och hur bor de?	18
Hur hittar de till Barnrättsbyrå	18
... och vad vill barnen och ungdomarna få hjälp med?	18
Ålder	19
Frågor kring kontakten med Barnrättsbyrå	19
Vad tycker Barnrättsbyråns barn och unga om bemötandet som de får	19
... och hur upplever de att man arbetar med deras rättigheter?	23
Hur upplever Barnrättsbyråns uppdragsgivare att de blir hjälpta	25
Kampen för den enskilde individen	27
Kunde Barnrättsbyråns hjälp bidra till någon förändring i de ungas situation?	29
Hjälp till självhjälp? Och hur fungerar samhället?	30
Kompetensen hos Barnrättsbyrå	31
Analys och diskussion	35

**Kontentan av
utvärderingen visar att
Barnrättsbyråns hjälp
fyller ett behov för utsatta
barn och ungdomar och
att det koncept som de
arbetar efter skulle kunna
hjälpa många fler i
resten av Sverige.**

Läs mer på sidan 8.

BARNRÄTTSBYRÅN.

Sammanfattning

Denna rapport är en utvärdering av Barnrättsbyråns arbete med barn och unga. Utvärderingen är genomförd i januari och februari 2017 av extern utredare, socionom Elin Nelly och forskaren Sara Öhlin, Stockholms universitet. Rapporten är en del av Barnrättsbyråns årsredovisning 2016.

Utvärderingen har haft som syfte att ta reda på vilka uppdrag som Barnrättsbyrån haft, hur barnen och ungdomarna upplever att de blivit bemötta, hjälpta och informerade om sina rättigheter, samt om och i så fall hur, de upplever att deras situation förändrats efter kontakten med Barnrättsbyrån. Utvärderingen har syftat till att ta reda på om det går att analysera några skillnader mellan uppdragsgivarna.

Resultatet i utvärderingen är genomgående positivt. Så gott som alla svarar att de är nöjda eller mycket nöjda med Barnrättsbyråns arbete. En övervägande majoritet upplever sig mycket väl bemötta, hjälpta och informerade om sina rättigheter.

Utvärderingen visar även att Barnrättsbyrån är en organisation utan avgränsning vad gäller typen av behov som de tar sig an. Behoven hos barnen och ungdomarna är breda, alltifrån juridisk hjälp, till praktisk hjälp och uppdragens längd varierar utifrån behov. Utvärderingen visar vidare att runt tre fjärdedelar av barnen och ungdomarna efter avslutad kontakt med Barnrättsbyrån, upplevt att deras liv förändrats till det bättre. För ett mindre antal var situationen fortfarande densamma, före som efter.

Utvärderingen visar att barnen och ungdomarna innan kontakten med Barnrättsbyrån har relativt lite kännedom om sina rättigheter men att

² I de fall barnen är under 10 år har deras vårdnadshavare intervjuats istället.

Barnrättsbyråns hjälp ger dem nya insikter och kunskaper i detta ämne. Den stora skillnaden i typen av behov mellan uppdragsgivarna går att finna mellan de som har ordnade boendeförhållanden och dem som saknar detta. En annan grupp som sticker ut är gruppen barn och ungdomar som kommit till Sverige som ensamkommande flyktingbarn. Denna grupp utgör tre fjärdedelar av pojkarna och bland dem är andelen som fått avslag på sin asylansökan överrepresenterad.

Utvärderingen visar att ovanstående gruppers främsta behov är att få hjälp med ordnat boende, överklagningsärenden samt hjälp i kommunikationen med socialtjänsten och Migrationsverket. Slutsatserna av detta blir främst att Barnrättsbyrån står inför fortsatta och delvis nya utmaningar, vad gäller de ensamkommande flyktingbarnens behov av rättslig hjälp, dels i asylprocessen, men även för dem som får avslag, samt hur Barnrättsbyrån ska kunna bistå med hjälp till de som saknar bostad och vars livssituation blir otrygg och svår att hantera med anledning av detta. Barnen och ungdomarna berättar om hur mycket de värdesätter Barnrättsbyråns empatiska, engagerade och genuina bemötande. De berättar om känslan av att bli lyssnad på, att känna sig välkommen och att vuxna tror på det som de berättar.

De allra flesta av dem gör jämförelser med hur dåligt de upplever sig ha blivit bemötta av främst socialtjänsten och Migrationsverket. I utvärderingen lyfter även en majoritet fram den konkreta hjälpen, som för många handlat om att Barnrättsbyråns medarbetare följt med på möten till myndigheter, som en mycket kraftfull och uppskattat handling. Bemötandet och den konkreta, "följa med på möten" hjälpen är utan överdrift Barnrättsbyråns framgångsrecept. Resultatet i utvärderingen, visar tydligt, att tonvikten i ett professionellt socialt arbete handlar om hur beslut kommuniceras till den behövande.

En klar majoritet av barnen och ungdomarna uppger att de, efter att uppdraget avslutats, kommer vända sig till Barnrättsbyrån om de får behov av hjälp igen. En slutsats av detta är givetvis att nöjda "kunder" kommer tillbaka. En rimlig konsekvens kan dock bli att barnen och ungdomarna, när de blivit vuxna, inte upplever sig ha förmågan att klara av myndighetskontakter på egen hand och står tomhända utan Barnrättsbyråns hjälp. Utvärderingen pekar därmed på att Barnrättsbyrån kan bli bättre på att coacha och stärka den enskilde uppdragsgivaren i att hjälpa sig själv.

Kontentan av utvärderingen visar att Barnrättsbyråns hjälp fyller ett behov för utsatta barn och ungdomar och att det koncept som de arbetar efter skulle kunna hjälpa många fler i resten av Sverige.

”Bemötandet och den konkreta, 'följa med på möten' hjälpen är utan överdrift Barnrättsbyråns framgångsrecept.”

Abstract

This report is an evaluation of Barnrättsbyråns work with children and adolescents. The evaluation was conducted between January and February 2017 by an external investigator, social worker Elin Nelly and researcher Sara Ohlin, Stockholm University. The report is part of Barnrättsbyråns annual report for 2016.

The evaluation has aimed to find out which assignments Barnrättsbyråns has had, how the children and adolescents feel they have been treated, helped and informed about their rights and whether they feel their situation has changed, and if so how, after their contact with Barnrättsbyråns. The evaluation also aimed to find out whether it is possible to analyze any discrepancies between different clients.

The result of the evaluation is overall positive. Essentially all participants in this survey say that they are satisfied or very satisfied with Barnrättsbyråns. An overwhelming majority feel themselves very well received, helped and informed about their rights.

The evaluation also shows that Barnrättsbyråns is an organization without distinction as to the type of case that they take on. The needs of children and adolescents are broad, ranging from legal advice to practical help. Each assignment varies in length according to case specific needs.

Furthermore the evaluation shows that around three quarters of the children and adolescents felt that their lives changed for the better after having had contact with Barnrättsbyråns. For a small number however, the situation was unaltered.

The evaluation shows that children and adolescents have had a relatively limited knowledge of their rights prior before contact with Barnrättsbyråns, but that the agency helps them by providing new insights and knowledge on the subject matter.

The main difference in the type of needs of different clients can be found between those who have tranquil or stable living arrangements and those without it. Another group that stands out is the group of children and adolescents who come to Sweden as unaccompanied minors. This group represents three quarters of the boys, and among them there is and over-representation in the proportion of those who have had their asylum applications denied.

The evaluation shows that the above groups' main needs are to receive help with living arrangements, court appeals and with means of communication with social services and the Swedish Migration Agency. The conclusions of this is mainly that Barnrättsbyråns is facing a continued need for the type of service they

have been providing so far and also that there are new challenges ahead, in terms of the unaccompanied minors needs for legal assistance, both in the asylum process, but also for those who are rejected and how Barnrättsbyråns should be able to provide help to those who are homeless and whose life situation is precarious and difficult to manage because of this.

Children and adolescents talk about how much they value Barnrättsbyråns empathetic, dedicated and genuine conduct. They talk about the feeling of being listened to, to feel welcome and that adults believe what they have to say. Most of them make comparisons with how bad they feel they have been treated by mainly the social service and the Swedish Migration Agency. The evaluation also shows that a majority highlighted the fact that they have received a concrete and substantial help by the agency's employees, which for many entailed being accompanied at meetings with authorities. This proved to be a very powerful and appreciated action. Accompanying these minors on meetings has, without exaggeration, been Barnrättsbyråns recipe for success.

The result of the evaluation clearly shows that the emphasis in professional social practice lies in how decisions are communicated to the necessitous. A clear majority of children and adolescents report that they, after completion of the consultation, will turn to Barnrättsbyråns if their need for assistance should arise again. One palpable conclusion from this is that satisfied "clients" will return. A plausible repercussion of this can however be that the minors, when they become adults, do not feel they have the adequate ability to manage contacts with the authorities on their own and are empty-handed without the agency's help. The evaluation therefore also indicates that Barnrättsbyråns can improve their abilities at coaching and empowering the individual client so that they become more self-sufficient. The essence of the evaluation shows that Barnrättsbyråns serves to fill a substantial need for vulnerable children and adolescents and that the concept they are working for potentially could help many more in the rest of Sweden.

The result of the evaluation is overall positive."

70 %

av Barnrättsbyråns barn och unga är placerade eller i någon form av tillfällig boendesituation.

Läs mer på sidan 18.

BARNRÄTTSBYRÅN.

Inledning och bakgrund

Det här är en utvärdering av hur Barnrättsbyråns uppdragsgivare, det vill säga de barn och unga och i vissa fall² deras föräldrar, har upplevt Barnrättsbyråns arbete.

Utvärderingen syftar till att ta reda på vilka uppdrag som Barnrättsbyrån haft, hur barnen och ungdomarna upplever att de blivit bemötta, hjälpta och informerade om sina rättigheter, samt om och i så fall hur, de upplever att deras situation förändrats efter kontakten med Barnrättsbyrån. Utvärderingen har också till syfte att ta reda på om det går att analysera några skillnader mellan uppdragsgivarna t ex behov av hjälp etc.

Utvärderingen har genomförts i januari och februari 2017 av extern utredare, socionom Elin Nelly, som tillsammans med forskare Sara Öhlin, Stockholms universitet, utformat enkäten. Utvärderingen har genomförts på uppdrag av Barnrättsbyrån samt organisationen Reach for Change, vilken är en av Barnrättsbyråns större finansiärer. Utvärderingen är en del av Barnrättsbyråns årsredovisning 2016.

Förklaringar till begreppet "uppdragsgivare"

Framöver i texten kommer i vissa fall uttrycken "Barnrättsbyråns barn", "unga", eller "barn och ungdomar" användas synonymt med begreppet "uppdragsgivare". "Uppdragsgivare" är i fallet Barnrättsbyrån att motsvara med begreppet kunder eller klienter i andra verksamheter. Uppdragsgivaren är alltid barnet eller ungdomen som sökt hjälp, då det är utifrån deras behov som uppdraget formulerar sig.

² I de fall barnen är yngre än 10 år har deras vårdnadshavare, som företrätt dem i kontakten med Barnrättsbyrån, intervjuats i utvärderingen. Se vidare avsnitt Metod, urval och avgränsningar.

Metod

Utvärderingen bygger på en kvantitativ enkätundersökning som kompletterats med individuella intervjuer.

Enkätfrågorna

Här nedan redovisas samtliga enkätfrågor. Enkäten består dels av bakgrundsfrågor samt frågor rörande själva kontakten med Barnrättsbyrån. Frågorna som rör kontakten med Barnrättsbyrån har varit påstående där barnen och ungdomarna skattat sina svar mellan 1–7.

Bakgrundsfrågor

- Ålder
- Kön
- Hur kom du i kontakt med Barnrättsbyrån
- Vad gör du på dagarna
- Språk
- Medborgarskap

Process hos Migrationsverket

- Hur var din boendesituation när du kom i kontakt med Barnrättsbyrån
- Vad ville du ha hjälp med från Barnrättsbyrån

Frågor kring kontakten med Barnrättsbyrån

1. När jag kom till Barnrättsbyrån lyssnade de på mig
2. När jag kom till Barnrättsbyrån trodde de på mig
3. På Barnrättsbyrån kände jag mig välkommen
4. Barnrättsbyrån hjälpte mig på ett sätt som jag förstod
5. Barnrättsbyrån hjälpte mig med saker som jag ville ha hjälp med
6. Barnrättsbyrån kämpade för mig
7. Mina rättigheter var viktiga för Barnrättsbyrån
8. De som jobbar på Barnrättsbyrån har mycket kunskap och var duktiga på sitt jobb
9. Efter att ha varit i kontakt med Barnrättsbyrån förstod jag bättre hur samhället fungerar
10. Efter att ha varit i kontakt med Barnrättsbyrån förstod jag bättre mina rättigheter
11. Efter att ha varit i kontakt med Barnrättsbyrån vet jag vem jag ska prata med om jag behöver hjälp
12. Barnrättsbyrån kan hjälpa mig genom att ge bra råd om vad jag kan göra
13. Min situation förändrades efter att jag kom i kontakt med Barnrättsbyrån
 - ja, till det bättre
 - nej, min situation är ungefär densamma nu
 - ja, till det sämre

Intervjufrågor

Intervjufrågorna har baserats på enkätens frågor och har syftat till att låta barnen och ungdomarna fördjupa sig och problematisera kring de svar som hen lämnat i enkäten. Exempel på detta är "berätta hur det kändes att bli lyssnad på?", eller "kände du till dina rättigheter innan du sökte hjälp från Barnrättsbyrån". Intervjuerna har varit av varierande längd, allt beroende på hur mycket den enskilde personen velat berätta. Tolk har använts då det varit nödvändigt. Utvärderingen har inte en vetenskaplig ansats, då detta inte heller är syftet med genomförandet.

Urval och avgränsningar

Utvärderingen omfattar till största del barn och unga som Barnrättsbyrån arbetat på uppdrag av under 2016, men även ett antal från 2015 då detta är den första utvärderingen sedan Barnrättsbyrån startade i egen regi 2015.

Utvärderingen omfattar inte de personer som endast kontaktat Barnrättsbyrån vid något enstaka tillfälle och sedan hänvisats vidare, det vill säga i de

fall då uppdrag inte inletts. Anledningen till det omfattande urvalet, är att Barnrättsbyrån, under sina tidigare år, inte genomfört regelmässiga utvärderingar av uppdragsgivarnas åsikter. Med anledning av detta blev det mest naturliga angreppssättet att göra denna undersökning så omfattande som möjligt. Samtliga av ovan nämnda uppdragsgivare har kontaktats/försökt att kontaktats av undertecknad, via telefon, med information om utvärderingen och med en fråga om att medverka. I vissa fall har det inte varit möjligt att nå personen i fråga då det inte funnits aktuella kontaktuppgifter. Detta rör sig om ett mindre antal personer.

Undersökningen har avgränsat urvalet barn och ungdomar er till de barn som fyllt 10 år och äldre. Detta med anledning av att enkätfrågorna har ett språk och en ton som bättre passar äldre barn än vad den passar yngre barn. Det är viktigt att den som får frågan har möjlighet att, utifrån sin ålder och mognad, förstå vad frågan innebär. Den vårdnadshavare som varit i kontakt med Barnrättsbyrån har gett sin tillåtelse att intervjua barnet. I de fall uppdragsgivaren är yngre än 10 år har istället frågorna ställts till vårdnadshavaren som företrätt barnet i kontakten med Barnrättsbyrån. Det är ett mindre antal som detta rör sig om.

Resultat

Antalet barn och ungdomar i utvärderingen

Totalt har 42 barn och ungdomar, samt i vissa fall deras föräldrar, kontaktas av undertecknad. 26 av dessa har genomfört enkät och intervju.

Två har endast genomfört intervjun, då de upplevde enkäten krånglig.

Fyra uppdragsgivare har inte gått att nå. Fem uppdragsgivare har ej hunnits med, då tiden för utvärderingsuppdraget tog slut.

Bakgrundsfrågor

Inledningsvis redogörs resultatet från bakgrundsfrågorna. Detta för att ge läsaren en generell bild av vilka barn och ungdomar som vänder sig till Barnrättsbyrån och vilka deras behov generellt sett brukar vara.

Vilka är Barnrättsbyråns barn och unga...

Utvärderingen visar att uppdragsgivaren i det främsta fallet är en ungdom i högre tonåren. En knapp majoritet av ungdomarna är pojkar 54 %, jämfört med 46 % flickor. Av pojkarna har nästan tre fjärdedelar kommit till Sverige så som ensamkommande flyktingbarn. Av dessa pojkar har tre av tio fått avslag på sin asylansökan. De flesta har svenska eller dari som modersmål. Övriga representerade språk är främst somali och arabiska. 9 av 10 kan prata och förstå svenska.

... och hur bor de?

En stor grupp, 70 %, av Barnrättsbyråns barn och unga sover och bor i olika former av tillfälliga lösningar. De flesta av dem bor på hotellhem genom socialtjänstens försorg, men nästan lika många uppger att de bor hos kompisar. De andra boendeformerna är allt ifrån hvb-hem, jourhem, ungdomsboenden till träningslägenheter.

Endast en femtedel av barnen och ungdomarna har vid kontakten med Barnrättsbyrån bott tillsammans med sina vårdnadshavare. 60 % av de barn och ungdomar som har ordnade bostadsförhållanden har svenska som modersmål.

Hur hittar de till Barnrättsbyrån...

Utvärderingen visar att den vanligaste vägen till Barnrättsbyrån går genom kompisar. Hälften berättar att de känner någon som tipsat om verksamheten. Det näst vanligaste sättet att komma i kontakt med Barnrättsbyrån är via Internet. Övriga sätt är exempelvis genom tips från socialtjänsten, kurator eller god man.

... och vad vill barnen och ungdomarna få hjälp med?

"Socialtjänsten lyssnar inte på mig", "jag vill få socialtjänsten att ta mig på allvar", jag vill överklaga beslut från socialtjänsten". Missnöje med handläggning och bemötande från socialtjänster runt om Stockholm var övervägande den främsta anledningen till att barn och ungdomar valt att söka hjälp från Barnrättsbyrån. Så många som femtio procent av de tillfrågade uppgav att detta var deras huvudsakliga³ problem och anledningen till att de behövde hjälp.

En knapp fjärdedel har sökt hjälp från Barnrättsbyrån för sin boendesituation, allt från problem med hemlöshet till att man inte var nöjd med den boendelösning som man blivit erbjuden. Om man lägger den siffran till det faktum att hela 70 % av Barnrättsbyråns barn och unga bor i någon form av tillfällig boendesituation förstår man att boendefrågan är en central del i dessa barn och ungdomars liv. Utöver detta har upp emot 20 % sökt Barnrättsbyråns hjälp för att överklaga beslut eller få hjälp i processer med Migrationsverket. Resterande uppdragsgivare har bland annat sökt hjälp för skolproblematik, byte av god man eller umgängesfrågor.

³ Frågan i enkäten har varit "Vad ville du ha hjälp med från Barnrättsbyrån när du kom i kontakt med dem". Svaren har varierat mellan att endast handla om ett "behovsområde", t ex "hjälp att överklaga beslut från Migrationsverket", men har även varit komplexa så som "hjälp med boendesituationen, Migrationsverkets beslut samt med kontakten med socialtjänsten".

Ålder

Ålder brukar vara en intressant faktor att ta reda på i utvärderingar, det finns ofta ett behov av att fastställa den genomsnittliga åldern för de barn och ungdomar som organisationer möter. I den här utvärderingen har barnen och ungdomarna fått fylla i sin ålder vid utvärderingstillfället, det vill säga en ålder som inte säger något om deras ålder vid den initierade kontakten med Barnrättsbyrån.

I intervjuerna har det framkommit att vissa haft en mångårig kontakt och vissa haft en kortvarig kontakt på endast någon månad. Vissa av de ensamkommande barnen har även fått sin ålder uppskriven av Migrationsverket (från 17 till 18) vilket gör att det är svårt för dem att svara på frågan angående ålder. Sammanfattningsvis kommer inga större analyser att göras gällande åldern i denna utvärdering. Den genomsnittliga åldern för de som svarat på enkäten är 18 år.

Frågor kring kontakten med Barnrättsbyrån

Nedan följer ett resultat av skalfrågorna i enkäten. Dessa frågor rör kontakten med Barnrättsbyrån. Sammanfattningsvis visar utvärderingen tydligt att barnen, ungdomarna och i det fall föräldrar intervjuats, generellt sett är nöjda eller mycket nöjda med stödet de fått.

VAD TYCKER BARNRÄTTSBYRÅNS BARN OCH UNGA OM BEMÖTANDET SOM DE FÅR...

I enkäten uppmanas barnen och ungdomarna att skatta, om de upplever att barnrättsbyrån lyssnar på dem, tror på det dem berättar, samt om de känner sig välkomna (frågorna 1-3).

Sammanfattningsvis handlar ovan tre frågor om vilket bemötande som Barnrättsbyrån har gentemot sina uppdragsgivare. I samtalen med barnen och ungdomarna⁴ framkommer att de allra flesta upplever att Barnrättsbyrån har ett mycket bra bemötande. I flera intervjuer berättar barnen och ungdomarna att "det sätt som Barnrättsbyrån lyssnar på, det känns genuint, "det märks att de bryr sig på riktigt": Det har även vårdnads havare till uppdragsgivare uttryckt.

Återkommande nämns att Barnrättsbyråns medarbetare lyssnar intresserat, ställer engagerade frågor och tror på det som berättas. En mamma till ett av uppdragsbarnen säger "de bryr sig, på riktigt. When I cry, they cry too, in their hearts".

⁴ Samt i några fall barnens vårdnadshavare. Se avsnittet metod.

En av de ensamkommande flyktingpojarna berättar i intervjun ”jag är ganska bra på att läsa av folk, så jag kunde känna att de var engagerade på riktigt. Man kunde vara sig själv, jag kände mig trygg”. Och precis som den pojken uttrycker det, uttrycker flera av de andra ungdomarna hur det sättet som Barnrättsbyrån lyssnar på, resulterar i att man känner sig trygg. På samma sätt återkommer flera till kopplingen mellan det goda bemötandet och känslan av att känna sig viktig, ibland för första gången någonsin, och att detta gav kraft och hopp. En av de tillfrågade vårdnadshavarna uttrycker det så här ”när de visade att de trodde på mig, fick jag kraft att orka mera”.

Genomgående, i en klar majoritet av intervjuerna, görs det även jämförelser mellan Barnrättsbyråns goda bemötande och det man tidigare erfarit i form av dåligt bemötande, från allra främst socialtjänsten och Migrationsverket. Uppdragsgivarna berättar att kontrasten i bemötande var bland det första som slog dem. ”Man trodde först att dom var som alla andra, som bara säger ja, ja, ja, men sen insåg jag att dom var annorlunda”, berättar en ungdom. En annan säger ”det var en sån stor skillnad jämfört med socialtjänsten som hånflinade mot mig, visade makt och sa att jag inte kunde göra något”, en tredje berättar ”på soc var det tydligt att jag och mina bröder inte var viktiga. På Barnrättsbyrån var det tvärtom, där var vi viktiga från början”.

” Dom svarade till och med när de satt på bussen.”

Som en del av det goda bemötandet nämner flera av barnen och ungdomarna⁵ att man fått en tid för ett första möte, ”redan nästa dag”, eller ”nästa vecka”, samt att man då fått träffa två eller tre medarbetare samtidigt. Detta upplevs som engagerat och visar tydligt att det genererat till en positiv start på samarbetet. På samma sätt lyfter man upp tillgängligheten per telefon och en av ungdomarna berättar att ”dom svarade till och med när de satt på bussen”.

En liten grupp av de ensamkommande flyktingbarnen som Barnrättsbyrån fått uppdrag ifrån under sensommaren/hösten 2016, berättar om samma sak, men tvärtom. De beklagar att de fått vänta länge, mellan första telefonkontakten till det första mötet. De upplever en besvikelse och hade förväntat sig snabbare hjälp.

Sammanfattningsvis visar utvärderingen tydligt att Barnrättsbyråns barn och ungdomar är mycket nöjda med bemötandet som de får hos Barnrättsbyrån.

⁵ Samt i några fall barnens vårdnadshavare. Se avsnittet metod.

... OCH HUR UPPLEVER DE ATT MAN ARBETAR MED DERAS RÄTTIGHETER?

” När jag frågade Barnrättsbyrån om hjälp, var det för att få hjälp i kontakten med socialtjänsten. Jag ville visa dom, att jag *inte bara var det ensamkommande barnet*, utan att jag har makt.”

Ovan citat är hämtat från en intervju med en av de 17 åriga pojkar som kommit ensam till Sverige som flyktingbarn. Denna pojke kände till sina rättigheter, men behövde stöd för att hävda dessa, det vill säga ”visa sin makt”, som han uttrycker det, till socialtjänsten. Tyvärr är denna pojke inte representativ för den stora grupp av barn och ungdomar som intervjuats i undersökningen. De allra flesta har lite, eller ingen kunskap alls om sina rättigheter.

Två av ungdomarna som kommit till Sverige från andra länder, kände inte alls till begreppet. Tolk användes för att utesluta språksvårigheter, men trots detta var det svårt att få dem att prata om rättigheter, både i stort och i smått. Undertecknad tolkar det resultatet som att de antingen var mycket främmande för begreppet, alternativt kände sig helt utan rättigheter.

Enkätens fråga 7, samt 10, uppmanar alltså barnen och ungdomarna⁶ att fundera kring sina rättigheter. Frågorna är ställda så som ”mina rättigheter var viktiga för Barnrättsbyrån” och ”efter att ha varit i kontakt med Barnrättsbyrån förstod jag bättre mina rättigheter”.

Vilka rättigheter som man syftat på, har inte förtydligats i enkätfrågan (då detta inte heller är av vikt), däremot har flera av barnen och ungdomarna ställt frågor till undertecknad om själva ordet ”rättighet” och bett om vidare förklaring av begreppet.

I samtalen med barnen och ungdomarna framkommer det sammanfattningsvis att de allra flesta inte känner till sina rättigheter. Eller att de endast delvis känner till sina rättigheter. Alternativt har de uttryckt en tacksamhet över att få sina rättigheter formulerade för sig.

Barnen och ungdomarna, samt även de vårdnadshavare⁷ som vi pratat med berättar exempelvis i intervjuerna ”Barnrättsbyrån berättade för mig att jag har rätt att utbilda mig, att bygga ett liv här”, ”... att socialtjänsten måste ta hänsyn till barnens bästa, det hade aldrig ’soc’ talat om för mig, och jag hade heller aldrig känt det”, ”... jag visste inte att barn har rätt till bostad”, ”... de berättade för mig att barn inte får sova på gatan, jag visste inte det”.

⁶ Samt i några fall barnens vårdnadshavare. Se avsnittet metod.

⁷ Samt i några fall barnens vårdnadshavare. Se avsnittet metod.

En flicka i gymnasieåldern förklarar i intervjun "... jag trodde, att innan jag fyllt 18 år, har jag inte rätt till något". Hon och många av de andra tillfrågade i undersökningen förklarar att det var en stark kontrast, att gå från att känna sig "rättslös", till att inse att man har rättigheter. En annan ungdom berättar "... de berättade för mig att alla barn och ungdomar som vistas i Sverige har rättigheter".

I intervjuerna framkommer det tydligt, precis som i det tidigare stycket i utvärderingen "... och vad behöver de hjälp med" (sidan 3), att en stor del av Barnrättsbyråns barn och ungdomar vill ha hjälp med sin bostadssituation.

I frågeställningarna gällande rättigheter kommer bostadsproblematiken fram på nytt. Barnen och ungdomarna berättar om rätten till en bostad, och inte minst, att Barnrättsbyrån har berättat för dem om "rätten till ett tryggt boende". Rätten att slippa vara rädd i sitt hem, oaktat om det hemmet är en institution, ett ungdomsboende eller sitt barndomshem. Övriga rättigheter som framkommer i intervjuerna är rätten att överklaga beslut.

Sammanfattningsvis visar utvärderingen att barnen och ungdomarna⁸ i mycket hög grad upplever att deras rättigheter är viktiga för Barnrättsbyrån och att de efter kontakt med Barnrättsbyrån förstår sina rättigheter.

⁸ Samt i några fall barnens vårdnadshavare. Se avsnittet metod.

HUR UPPLEVER BARNRÄTTSBYRÅNS UPPDRAGSGIVARE ATT DE BLIR **HJÄLP**T

I enkäten har två frågor fokuserat på hur Barnrättsbyråns barn och unga upplever den efterfrågade hjälpen och stödet. "Barnrättsbyrån hjälpte mig på ett sätt som jag förstod", fråga 4, samt "Barnrättsbyrån hjälpte mig med saker som jag ville ha hjälp med", fråga 5.

Vad gäller fråga 4, instämmer 24 av 26 tillfrågade helt med påståendet "Barnrättsbyrån har hjälpt mig på ett sätt som jag förstod". I intervjuerna ges exempel på detta "de skrev på papper och tavlor", "de pratade långsamt, enkelt och tydligt", "de förklarade alla svåra byråkratiska brev jag fick" och inte minst "de följde med mig på möten".

24 av 26

av de tillfrågade instämmer helt med påståendet:

"Barnrättsbyrån har hjälpt mig på ett sätt som jag förstod".

Genomgående finns en positiv upplevelse från barnen och ungdomarna av att Barnrättsbyråns medarbetare pratat långsamt och tydligt och att de skrivit och förklarat vad som ska ske, steg för steg. Den stora majoriteten av uppdragsgivarna berättar även om den konkreta och kraftfulla hjälp som Barnrättsbyrån erbjudit dem, när de följt med på svåra möten hos olika myndigheter runt om i Stockholm. En pojke i gymnasieåldern förklarar hur mycket detta betydde för honom med orden "de följde med och höll min hand". En flicka i samma ålder säger "de stod upp för mig i samtal, som ingen annan gjort. De fick mig att förstå, att jag är viktig".

21 av 26

av de tillfrågade uppger att de fått den hjälp de ville ha:

"Barnrättsbyrån hjälpte mig med saker som jag ville ha hjälp med".

På den andra frågan rörande själva hjälpen, fråga 5, "Barnrättsbyrån hjälpte mig med saker som jag ville ha hjälp med", är det något färre, 21 av 26 tillfrågade, som uppgett att de fått den hjälp de ville ha. Om man jämför denna siffra, med att så många ändå uppgav att de förstod hur Barnrättsbyrån ville hjälpa dem, visar utvärderingen att uppdragsgivarna skiljer på vad Barnrättsbyrån har mandat att göra, och vad

Barnrättsbyrån vill göra. Även där kan man hämta svar i intervjuerna, någon säger "...de gjorde så gott de kunde", eller "...de gjorde sitt bästa utifrån sina resurser och möjligheter. De har mig i sina tankar".

Denna särskiljning, som kan vara svår att göra, förstärker ytterligare det positiva resultatet i utvärderingen av att den stora majoriteten upplever sig mycket nöjda med hur Barnrättsbyrån försöker hjälpa dem.

I intervjuerna har de tillfrågade även fått berätta lite utförligare om vad de fått hjälp med. Och exemplen på detta kan göras lång. Även om uttrycket "hjälp att kommunicera med socialtjänsten" eller "hjälp med överklagan", var några av de mest förekommande, visar det sig att Barnrättsbyråns spektrum av hjälp är bred. Uppdragsgivarna vittnar i sina berättelser om att de fått hjälp med att byta god man, byta socialsekreterare, fixa advokat, hitta boende, byta boende, handla mat, hitta en bättre skola och kvalitetssäkra rättsprocesser till domstol. Men det finns också annan typ av hjälp, som kanske en del ungdomar kan ha svårt att sätta fingret på. En ung flicka som ensam tagit mycket ansvar för sina yngre syskon berättade i sin intervju "... det viktigaste de gjorde var att säga, 'vi tar tag i det här, fokusera du på skolan'. De tog vuxenansvaret ifrån mig".

En annan ungdom säger:

„ ... allt jag kan säga är att de hjälpt mig med mycket. Och det är grund av Barnrättsbyrån jag är vad jag är just nu. Jag mår jättebra...”

KAMPEN FÖR DEN ENSKILDE INDIVIDEN

Kampen för barnen och ungdomarna går som en tydlig linje genom hela verksamheten. Som om det vore Barnrättsbyråns ryggrad, vill Barnrättsbyrån att barnen och ungdomarna ska känna hur någon kämpar för dem. För deras rättigheter. Så därför syftade en av enkätfrågorna till att mäta just detta. Just denna subjektiva känsla.

Resultatet i enkäten visar att den stora majoriteten, 24 av 26 tillfrågade, av Barnrättsbyråns uppdragsgivare är mycket nöjda med hur Barnrättsbyråns medarbetare kämpat för dem.

I intervjuerna med de unga och i vissa fall deras vårdnadshavare⁹, hamnar fokus återigen på den konkreta hjälpen, på den handlingskraft, som uppdragsgivarna upplever när Barnrättsbyrån engagerar sig och följer med på svåra möten, ringer jobbiga telefonsamtal, påminner och skickar sms. Resultatet är tydligt, att trots att frågan handlar om en subjektiv känsla, upplevelsen av att någon kämpat för en annan, blir svaret i de flesta fall den konkreta, direkta hjälpen, som Barnrättsbyrån erbjuder. En ungdom säger "de följde med mig på möten, så jag slapp gå ensam. Det märktes att de kämpade". En annan ung kille säger på frågan "beskriv hur de kämpade för dig", "de har ringt, skrivit, bokat möten. Det kändes som att de brydde sig om min situation lika mycket som jag gjorde och ibland brydde de sig nog ännu mer". Och det är fler än just han, som beskriver känslan på samma sätt, som att Barnrättsbyrån bryr sig mer än de själva gör.

En ungdom berättar på fråga hur hon kommit i kontakt med Barnrättsbyrån, att det faktiskt var en chef på ett socialkontor som tipsade henne om Barnrättsbyrån. Chefen hade uttryckt sig i termer av "kolla om du kan få hjälp från Barnrättsbyrån, de ger aldrig upp". En kamp som ligger i att vara envis och inte ge upp på första försöket.

24 av 26

av de tillfrågade är mycket nöjda med hur Barnrättsbyråns medarbetare kämpat för dem.

⁹ I det fall barnet är under 10 år, se avsnitt metod.

”Jag är ganska bra på att läsa av folk, så jag kunde känna att de var engagerade på riktigt. Man kunde vara sig själv, jag kände mig trygg”.

Ensamkommande
flyktingpojke, läs mer sidan 22.

BARNRÄTTSBYRÅN.

KUNDE BARNRÄTTSBYRÅNS HJÄLP BIDRA TILL NÅGON **FÖRÄNDRING** I DE UNGAS SITUATION?

Enkätens sista fråga, nr 13, syftar till att ta reda på hur de upplever att deras situation förändrats efter att de fick kontakt med Barnrättsbyrån. Det vill säga, efter all denna hjälp och denna kamp för barn och ungas rättigheter, blev det någon skillnad för den enskilde?

Utvärderingen av enkäten visar tydligt att den stora majoriteten, närmare fyra av fem tillfrågade barn och ungdomar upplever att deras situation förbättrats, eller i vart fall, delvis förbättrats efter kontakten med Barnrättsbyrån.

Vid en sammanställning av intervjuerna framkommer att flera av de tillfrågade upplever att trots att deras situation inte förändrats till det bättre, rent praktiskt, har den förändrats till det bättre, på ett psykiskt plan. Flera av ungdomarna uttrycker en positiv känsla av att ”man i varje fall försökt att förändra situationen”. Att man har gjort allt som går, för att försöka förändra och förbättra tillvaron.

4 av 5

av de tillfrågade upplever att deras situation förbättrats, eller i vart fall, delvis förbättrats efter kontakten med Barnrättsbyrån.

En 17 årig pojke säger:

**” De har förändrat mitt liv i psykisk bemärkelse.
Inte så mycket i praktisk bemärkelse. Tack
vare Barnrättsbyrån orkar jag träna och gå i skolan.
De lyssnade på mig, de såg mig.”**

En 18 årig flicka förklarar så här ”Rent praktiskt fick jag hjälp att överklaga, men överklagan avslogs. Så situationen är densamma, men psykiskt är den bättre. Och det betyder jätte jätte mycket. Jag har försökt att förändra mitt liv, jag har bevisat för mina föräldrar att jag menar allvar, att jag är beredd att göra något åt min situation, att jag är en kraft att räkna med!”

HJÄLP TILL SJÄLVHJÄLP? OCH HUR FUNGERAR SAMHÄLLET?

Enkätens fråga 9 och 11 syftade till att dels ta reda på hurvida uppdragsgivarna, efter avslutad kontakt med Barnrättsbyrån lärt sig mer om samhället, samt om de efter kontakten med Barnrättsbyrån vet var de ska vända sig om de på nytt behöver hjälp.

Båda frågorna visade sig vara lite kluriga att svara på och undertecknad fick många frågor kring vad som efterfrågades i främst påståendet rörande samhället (fråga 9). Några av barnen och ungdomarna menade att begreppet "samhället" är ett för stort begrepp för att de ska kunna uttala sig om det. De flesta valde dock att fylla i att de i hög grad höll med om detta påstående, med förklaringen att de i varje fall visste mer om hur samhället fungerade nu än innan.

Den andra frågan som belyses i detta stycke av rapporten, fråga 11, har 24 av

24 av 26

av de tillfrågade svarar att de med mycket hög grad instämmer med påståendet:

"Efter att ha varit i kontakt med Barnrättsbyrån vet jag vem jag ska prata med om jag behöver hjälp".

26 svarat att de i mycket hög grad instämmer med påståendet "efter att ha varit i kontakt med Barnrättsbyrån vet jag vem jag ska prata med om jag behöver hjälp". När de sedan i intervjun får utveckla sitt svar, visar det sig att i princip varenda en av uppdragsgivarna syftade på att de kommer vända sig till Barnrättsbyrån igen.

När enkätfrågorna formulerades, innan utvärderingen hade påbörjats, syftade denna fråga till att ta reda

på huruvida barnen och ungdomarna, samt i vissa fall även vårdnadshavare, blivit stärkta, mer upplysta och självständigare i kontakten med de instanser som de kan behöva hjälp ifrån. I intervjuerna visade det sig dock att en stor majoritet av de tillfrågade upplevde att de även i framtiden kommer att behöva Barnrättsbyrån. Som en av de tillfrågade uttryckte sig:

”Om jag skulle få problem igen, skulle jag gå tillbaka till Barnrättsbyrån. Barnrättsbyrån fyller en stor funktion mellan individ och samhälle. Man måste ha Barnrättsbyrån i ryggen, de är tyngre och behövs.”

KOMPETENSEN HOS BARNRÄTTSBYRÅN

"De kändes logiska, relevanta och pålästa. Proffsiga". Så uttrycker en av ungdomarna sin syn på Barnrättsbyråns kompetens, fråga 7. Och hen är inte ensam om att tycka på det viset. 23 av 26 tillfrågade upplever att de som arbetar på Barnrättsbyrån är mycket duktiga och kunniga på det de gör.

Uppdragsgivarna upplever att Barnrättsbyråns personal har bra kunskap inom både Migrationsverket, domstolar och socialtjänsten, att det märks att de har jobbat inom ovan nämnda myndighetsinstanser samt att de, med deras arbetslivserfarenhet erbjuder bra tips och råd. Fråga 12, "Barnrättsbyrån kunde hjälpa mig genom att ge mig bra råd om vad jag kan göra", visar nästan exakt samma positiva resultat som på fråga 7.

”De kändes logiska, relevanta och pålästa. Proffsiga.”
23 av 26 tillfrågade upplever att de som arbetar på Barnrättsbyrån är mycket duktiga och kunniga på det de gör.

- 1 Elin Wernquist,
*grundare och general-
sekreterare*
- 2 Ida Hellrup, *grundare
och jurist*
- 3 Babak Behdjou, *jurist*
- 4 Emma Wennerström,
socionom
- 5 Karin Henriksson,
socionom
- 6 Malin Ramberg,
socionom
- 7 Ilona Nison,
organisationsutvecklare

4/5

**uppgger att deras
livssituation förändrats
till det bättre.**

Läs mer på sidan 29.

Analys och diskussion

Innan jag påbörjade uppdraget med utvärderingen kunde jag inte föreställa mig vikten av Barnrättsbyråns sociala arbete och jag hade lite svårt att se framför mig vilka barn och ungdomar som vände sig till dem?

Utvärderingen visar tydligt att Barnrättsbyrån är en organisation utan avgränsning vad gäller typen av behov som de tar sig an. Behoven hos barnen och ungdomarna är breda, alltifrån juridisk hjälp, till praktisk hjälp med att tolka och läsa handlingar, följa med på möten och ge råd. Uppdragens längd har visat sig variera, helt utifrån uppdragsgivarens behov och utsatthet.

Resultatet i utvärderingen är genomgående positivt. Så gott som alla svarar att de är nöjda eller mycket nöjda med Barnrättsbyråns arbete. En övervägande majoritet upplever sig mycket väl bemötta, hjälpta och informerade om sina rättigheter.

Efter avslutad kontakt med Barnrättsbyrån visar utvärderingen att runt tre fjärdedelar uppgger att deras livssituation förändrats till det bättre. För ett mindre antal var situationen fortfarande densamma. I intervjuerna talade även flera av barnen och ungdomarna om att de efter kontakten med

Barnrättsbyrån, fått hopp om framtiden igen, att de kände en stor tillfredsställelse i de att i varje fall gjort allt i sin makt, för att förändra sin situation.

Utvärderingen visar att barnen och ungdomarna har relativt lite kännedom om sina rättigheter innan kontakten med Barnrättsbyrån, men att de, under uppdragstiden, får nya insikter och kunskaper. Känslan av att få vetskap om att man innehar rättigheter, trots att man, som situationen varit för en del, inte är svensk medborgare eller har uppehållstillstånd, tolkas mellan raderna som en omtumlande känsla av tillhörighet. Kunskapen om sina rättigheter bedöms ha stärkt den unges självkänsla, eller som den 17 åriga pojken (citerad på sidan 9) sa "... jag har makt", och syftade på att han – med kunskapen och förståelsen om sina rättigheter, inte bara var ett ensamkommande barn, utan kanske främst ett barn med rättigheter.

” Känslan av att få vetskap om att man innehar rättigheter, trots att man, som situationen varit för en del, inte är svensk medborgare eller har uppehållstillstånd, tolkas mellan raderna som en omtumlande känsla av tillhörighet.

Den stora skillnaden i typen av behov mellan uppdragsgivarna går att finna mellan de som saknar ordnade boendeförhållanden och bor i olika former av tillfälliga boendelösningar eller är hemlösa och bor hos kompisar jämfört med den andra gruppen som bor i ordnade boendeförhållanden, så som hemma med sina vårdnadshavare eller i egen lägenhet.

Den gruppen som saknar ordnat boende är överrepresenterad hos Barnrättsbyrån och deras största behov är just ett ordnat boende. Uppdragstagarna framför hur de upplever att bostadssituationen gör livet otryggt eller osäkert och att detta överskuggar övriga problem och utmaningar. Av de barn och ungdomar som finns med i gruppen med ordnat boende var de som hade svenska som modersmål överrepresenterade.

” Uppdragstagarna framför hur de upplever att bostadssituationen gör livet otryggt eller osäkert och att detta överskuggar övriga problem och utmaningar”.

En annan grupp som sticker ut är den stora gruppen av pojkar som kommit till Sverige som ensamkommande flyktingbarn. Denna grupp utgör så mycket som tre fjärdedelar av pojkarna och andelen som fått avslag på sin asylansökan är överrepresenterade. Denna grupp pojkar faller lätt mellan stolarna, då flera av deras rättigheter upphör i samband med avslaget. Frågan är hur Barnrättsbyrån kommer kunna ta sig an dem om gruppen växer till antalet och blir ännu omfångsrikare. Som resultatet i utvärderingen visar, har de allra flesta av de ensamkommande barnen tipsat sina kompisar om Barnrättsbyråns verksamhet, vilket gör att ett rimligt antagande blir att denna grupp av barn kommer fortsätta att söka sig till Barnrättsbyrån.

” En tydlig trend bland de tillfrågade visar att känslan av att vara välkommen i stor utsträckning handlar om upplevelsen av att vara prioriterad och viktig”.

En rimlig slutsats blir att Barnrättsbyrån i framtiden kommer ställas inför stora utmaningar, både vad gäller deras möjligheter till att kunna erbjuda rättslig hjälp för de barn som får avslag, samt möjligheten till att även i framtiden ha tid för det personliga, genuina bemötande som barnen och ungdomarna uppskattat så mycket.

Men även om barnen och ungdomarnas utsatthet, bakgrund och behov av hjälp skiljer sig åt, delar de allra flesta den positiva upplevelsen av att få komma i kontakt med Barnrättsbyrån. De berättar om känslan av att bli lyssnad på, att känna sig välkommen och att vuxna tror på det man berättar. En tydlig trend bland de tillfrågade visar att känslan av att vara välkommen i stor utsträckning handlar om upplevelsen av att vara prioriterad och viktig.

” Det är tydligt, om man läser resultatet av utvärderingen, att tonvikten på ett professionellt socialt arbete inte endast ligger i vilket beslut som den enskilde myndighetsutövaren fattar, utan hur det kommuniceras till den hjälpsökande.”

Barnrättsbyråns uppdragsgivare är barn och ungdomar som berättar att de upprepade gånger fått erfara att deras åsikter och behov inte varit värda att

lyssna till. När de vänt sig med svårigheter till myndighetsutövare, till den vuxenvärld som de trodde fanns där för dem, har de fått vänta länge för att få en bokad tid, om de ens fått någon tid alls. Många berättar hur de bli hänvisade vidare och hur hjälpen uteblivit. I dessa fall visar utvärderingen att Barnrättsbyråns arbete sätts på sin spets, då dem med sin handlingskraft tvingar kommuner, domstolar, nämnder och myndighetsutövare att pröva sina beslut, eller i vissa fall, frånvaro av beslut i rättslig mening.

Ungdomarna berättar i intervjuerna om hur stor skillnad det varit för dem när de kommit i kontakt med Barnrättsbyrån. De berättar om ett inkännande och engagerat bemötande. Att förändringen till en bättre tillvaro börjat redan där, vid första samtalet eller första mötet, långt innan någon konkret hjälp blivit av.

” Barnrättsbyråns uppdragsgivare är barn och ungdomar som berättar att de upprepade gånger fått erfara att deras åsikter och behov inte varit värda att lyssna till.”

Det är tydligt, om man läser resultatet av utvärderingen, att tonvikten på ett professionellt socialt arbete inte endast ligger i vilket beslut som den enskilde myndighetsutövaren fattar, utan hur det kommuniceras till den hjälpsökande.

När barnen och ungdomarna fick berätta var de skulle vända sig, om de på nytt behöver hjälp, svarade så gott som alla att de skulle vända sig till Barnrättsbyrån – igen. Detta svar var för mig lite överraskande då jag hade en bild av att Barnrättsbyråns hjälp skulle ha lett till att de i större utsträckning kunde klara sig själva. Detta behöver dock inte stå i motsats till varandra utan kan möjligen förklaras av att upplevelsen varit så positiv att de skulle välja att återvända.

” Och hur länge kan ’Barnrättsbyråns oupp täckta barn’ vänta, på att ytterligare filialer öppnar runt om i Sverige.”

Möjligen kan jag dock tänka mig att Barnrättsbyrån med framförallt vissa av de längre uppdragen, skulle behöva arbeta lite mer fokuserat på att coacha ungdomarna till att klara sig själva och stå på egna ben. Det vill säga, att de efter hand, tar ett steg tillbaka och låter ungdomen i större utsträckning företräda sig själv och blir mer flygfärdig. Jag ser en svårighet med att barnen och ungdomarna ska gå från att vara i behov av mycket hjälp, till att klara sig själva. Det är en process som jag menar kräver mer än nyvunna insikter om till exempel sina rättigheter.

Barnen och ungdomarna har uppgett i enkäten att de förstår hur de blivit hjälpta, att Barnrättsbyrån förklarat deras rättigheter, processer och brev klart och tydligt. Efter avslutat uppdrag är barnen och ungdomarna välkomna att delta på aktiviteter och en del av dem har kontakt med byrån i flera år. Möjligen kan baksidan av dessa långa kontakter vara just att ungdomarna blir mindre självständiga i längden, då de alltid, vet vilket i sig är väldigt positivt, att Barnrättsbyrån ställer upp.

Trots allt verkar ju en av framgångsfaktorerna i Barnrättsbyråns arbete med barn och unga vara just detta öppna förhållningssätt, där en genuin känsla och engagemang uppstår och hur de blir bemötta.

Slutsatsen är nog trots allt att de allra flesta vill vända sig till Barnrättsbyrån igen, eftersom de blivit nöjda gången innan.

Kontentan av allt detta bra arbete som Barnrättsbyrån gör och vilken utsatthet som finns att arbeta vidare med, blir naturligtvis ”vad finns för dem som ännu inte hittat Barnrättsbyrån”? Och hur länge kan ”Barnrättsbyråns oupptäckta barn” vänta, på att ytterligare filialer öppnar runt om i Sverige.

Vi vill rikta vårt varma tack till alla de barn, unga och deras föräldrar som ställt upp på intervju och berättat om sina erfarenheter av att kontakt med Barnrättsbyrån.

Elin Nelly är socionom med lång erfarenhet av att möta barn och unga. Hon har tidigare arbetat som utredare inom socialtjänsten och hos polisen, bland annat inom Sektionen mot internationell grov organiserad brottslighet och Relationsvåldgruppen.

**Så gott som alla
svarar att de är nöjda
eller mycket nöjda
med Barnrättsbyråns
arbete.**

Läs mer på sidan 35.

BARNRÄTTSBYRÅN.